

Într-o lume ideală

Alina Drăgan

Într-o lume ideală,
În care însăși căderea se ridică și zboară,
Mă pierd, sau uit de mine, nu știu...
De parcă n-am trăit vreodată, sau
Am învățat în sfârșit să o fac...
Într-o lume ideală,
Câte aş vrea să mai spun,
Cuvinte fără nume, sau nume lipsite de cuvinte,
Chei întoarse în broaște
Stricate sau
Rupturi de gând înfipite în
Carne...
Câte aş vrea să spun,
Câtor oameni,
Câtor suflete care nu m-au înțeles sau care nu m-au cunoscut niciodată, sau care nu mă vor cunoaște
vreodată...
Câte lumi ideale se ascund în noi toți,
Cu speranțe oarbe sau realiste,
Cu povești de iubire aprinse sau stinse,
Cu răni cicatrizate sau încă deschise...
Câte idealuri în noi și tot mai încăpem
sub soare,
Fiindcă iubirea limite nu are...
Într-o lume ideală,
Pe câți aş vrea să cert, să pălmuiesc,
Să cerșesc iertare sau să cer socoteală,
Să dau timpi înapoi, să întorc lumea pe dos în a mea favoare, să retrag cuvinte aruncate, să anulez
răul...
Să încerc să înțeleg și să fiu înțeleasă,
Să stau la o tăcere cu toți cei de la masă...să meditam...
Să medităm...
Să o luăm de la capăt,
Să acordam șanse
Sau să nu respingem rănind...
Să iubim mai mult
Și ascultăm ploaia de lacrimi
Din cer căzând...
Într-o lume ideală, aş vrea să iert mai mult și să fiu iertată...
Să nu mai sufăr și să fiu iubită
Și apreciată mai mult...
Aș vrea să fiu mai înțeleaptă și
Mai înțelegătoare, cerșind aceeași
Favore...

POEZII ONLINE

Într-o lume ideală în care spunem
Lucrurilor pe nume și nimic
Nu doare...
Într-o utopie a sorții care se zbate
În noi ca să ne propulseze sau
Ca să ne doboare...cine mai știe?...
Câte suflete nu conțin în ele
Orașe goale?...
Ca niște clape de pian nemuzicale...